

การทำทลายของนิวเคลียร์ : ขบวนการต่อต้านนิวเคลียร์ในยุคสมัยหลังระบบอำนาจนิยมเบ็ดเสร็จในอินโดนีเซีย
(Challenging Nuclear : Antinuclear Movements in Postauthoritarian Indonesia)

Sulfikar Amire

Division of Sociology, School of Humanities and Social Sciences, Nanyang Technology University

ประมวลความโดย

สุนทร คุณชัยมั่ง

บริษัท อิมเมจ พลัส คอมมิวนิเคชั่น จำกัด

2 กุมภาพันธ์ 2554

Challenging Nuclear: Antinuclear Movements in Postauthoritarian Indonesia

Sulfikar Amir

Received: 26 September 2008 / Accepted: 17 August 2009
© National Science Council, Taiwan 2009

Abstract In mid-2006, the Indonesian government announced a plan to build nuclear power plants geared towards meeting soaring demands for energy in the country. After prolonged procrastination, the government is determined that time is ripe for Indonesia to go nuclear. While discussions on adopting nuclear power are steadily gaining currency among high officials and political elites, it is simultaneously being contested by an antinuclear alliance consisting of multiple groups that form an organized resistance. The organized resistance is primarily driven by

บทความนี้ตีพิมพ์เผยแพร่ใน East Asian Science Technology and Society : an International Journal (2009) เป็นบทความที่ Amire เสนอโดยสรุปว่า หลังจากที่รัฐบาลอินโดนีเซีย ได้ประกาศแผนการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าของประเทศ ทำให้นำไปสู่การสร้างพันธมิตรจากหลายภาคส่วน เคลื่อนไหวต่อต้านนโยบายดังกล่าว โดยมีประเด็นสำคัญเป็นเรื่องของความสามารถของรัฐบาลปัจจุบันที่จะมีต่อเทคโนโลยีที่มีความเสี่ยงสูง – ไม่เชื่อมั่นต่อรัฐบาลและความสามารถ

Amire ให้ความสนใจต่อประเด็นความเสี่ยงซึ่งที่เป็นประเด็นวาทกรรม(risk discourse) และ การขาดความเชื่อมั่น (trust)ที่มีต่อรัฐบาล ซึ่งเป็นส่วนที่นำไปสู่การรวมตัวของขบวนการเคลื่อนไหว

เป็นการเคลื่อนไหวทางสังคมในยุคหลังอำนาจนิยมแบบเบ็ดเสร็จ (postauthoritarian)- หลังยุคซูฮาร์โตซึ่งเป็นระบบรวมศูนย์อำนาจและเร่งพัฒนาเข้าสู่เศรษฐกิจทุนนิยม-อุตสาหกรรม เป็นช่วงที่อินโดนีเซียเป็นการยกระดับพัฒนาการประชาธิปไตยและเปิดกว้างทางสังคม มีเครือข่ายทางสังคมขึ้นใหม่และเป็นที่ยอมรับของภาคส่วนประชาสังคม (civil society) ซึ่งนำไปสู่การก่อตัวของขบวนการต่อต้านนิวเคลียร์ทั้งในระดับชาติและระดับชุมชนท้องถิ่น (national and local levels)

การศึกษาของ Amire ยังค้นพบ วิธีของการศึกษาแบบเป็นไปโดยตนเอง-ญาณวิทยาของพลเมือง (civic epistemology) ซึ่งเป็นเครื่องชี้นำการต่อต้านเคลื่อนไหวของกลุ่ม ที่มีต่อเรื่องความเสี่ยงที่เป็นการปะทะกับการศึกษาคำนวณของนักวิทยาศาสตร์ด้านความเสี่ยงนิวเคลียร์ พร้อมๆกับการนำเสนอภาพคร่าวๆ ง่ายๆของประชาสังคม ที่เสนอให้สำรวจทรัพยากรท้องถิ่นที่จะนำมาผลิตเป็นพลังงานทางเลือก – เป็นทางเลือกที่ควรจะต้องเลือกและใช้ความพยายามของรัฐบาล.